

2021/0200(COD)

24.3.2022

YTTRANDE

från utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling

till utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet

över förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) 2018/842 om medlemsstaternas bindande årliga minskningar av växthusgasutsläpp under perioden 2021–2030 som bidrar till klimatåtgärder för att fullgöra åtagandena enligt Parisavtalet (COM(2021)0555 – C9-0321/2021 – 2021/0200(COD))

Föredragande av yttrande: Norbert Lins

PA_Legam

KORTFATTAD MOTIVERING

Bakgrund – 55 %-paketet

I juli 2021 lade kommissionen fram sitt paket om genomförandet av den europeiska gröna given. 55 %-paketet, den största uppsättningen klimatåtgärder i EU:s historia, syftar till att se över olika rättsakter för att uppnå det nya EU-målet om en minskning av nettoutsläppen med minst 55 % fram till 2030 jämfört med 1990 års nivåer. Enligt det föreslagna paketet ska utsläppen minska med minst 52,8 % och nettoupptaget i kolsänkor med minst 310 Mt senast 2030. För att vara i linje med vetenskapen måste detta mål både vara mer ambitiöst och kompletteras med konkreta åtgärder.

IPCC har slagit larm i flera år: En global uppvärmning på 1,5 °C är ödesdiger, 2 °C skulle vara katastrofal. Den nuvarande uppvärmningen på 1,2 °C har redan lett till naturkatastrofer, befolkningsförflyttningar, ferslagna skördar och förlust av biologisk mångfald såväl i som utanför unionen. Resultatet av den senaste FN-konferensen om klimatförändringar, COP26, är också mycket tydligt: Enligt de nuvarande nationellt fastställda bidragen kommer de globala utsläppen att öka fram till 2030 och därefter, när de bör minskas med minst 45 % fram till 2030 jämfört med 2010 års nivåer om vi ska kunna begränsa den globala uppvärmningen till 1,5 °C. Särskilt efter COP26 står det klart att Europeiska unionen måste påskynda sina utsläppsminskningar under detta årtionde och visa högre ambitioner att ta itu med klimatkrisen.

Tidiga åtgärder måste prioriteras genom en ambitiös utvecklingsbana. En överväldigande majoritet av vetenskapliga studier, som återspeglar det globala samförståndet, inbegripet den senaste IPCC-rapporten¹, har visat att 2020–2030 är det avgörande årtiondet för att agera mot klimatkrisen och krisen för den biologiska mångfalden.

Ansvarsfördelning i 55 %-paketet

Som en del av detta paket fastställer förordningen om ansvarsfördelning mål och övervakar medlemsstaternas insatser för att minska växthusgasutsläppen i sektorer som inte omfattas av EU:s system för handel med utsläppsrätter. Förordningen om ansvarsfördelning, som omfattar 60 % av EU:s växthusgasutsläpp, är en av hörnstenarna i EU:s klimatpolitik och måste säkerställa betydande utsläppsminskningar. Denna översyn är ett tillfälle att anpassa EU:s och medlemsstaternas mål till Parisavtalet om klimatförändringar, samtidigt som man täpper till de kryphål som för närvarande undergräver lagstiftningens ändamålsenlighet.

Anpassa insatserna i de sektorer som omfattas av förordningen om ansvarsfördelning till Parisavtalet

I förordningen om ansvarsfördelning fastställs bindande utsläppsminskningmål för medlemsstaterna som omfattar flera sektorer, däribland jordbruket. Kommissionens förslag behåller ansvarsfördelningsförordningens tillämpningsområde och ökar EU:s övergripande utsläppsminskningmål från en minskning på 30 % till 40 % jämfört med 2005 fram till 2030.

¹ <https://www.ipcc.ch/report/ar6/wg1/>

Medlemsstaterna förblir ansvariga för att genomföra utsläppsminskningarna inom alla sektorer som omfattas av ansvarsfördelningsförordningen.

Även om denna översyn är välkommen är ambitionsnivån i den reviderade ansvarsfördelningsförordningen fortfarande långt ifrån i linje med Parisavtalets mål – för vilket det totalt sett skulle behövas en utsläppsminskning på minst 55 % jämfört med 2005 års nivåer i de sektorer som omfattas av ansvarsfördelningsförordningen.

Ökade ambitioner måste gå hand i hand med incitament för sektorer som hittills inte har åstadkommit någon betydande utsläppsminskning, såsom jordbruket, som endast bidrog till 1 % av utsläppsminskningens insatsen för sektorerna för ansvarsfördelning mellan 2005 och 2018, samtidigt som den fortfarande var den tredje största utsläppskällan². Medlemsstaterna har ofta valt att inrikta sina minskningsinsatser på andra sektorer, men jordbruket måste nu också bidra avsevärt till att bekämpa klimatförändringarna. Möjligheten att utveckla sektoriella minimibidrag på EU-nivå måste erkännas, så att vi kan dela bördan rättvist och få alla sektorer att spela sin roll.

Ansvarsfördelningsförordningen på väg mot EU:s klimatneutralitetsmål för 2050

Enligt den nuvarande förordningen har medlemsstaterna beviljats flera flexibilitetsmöjligheter för att uppnå sina övergripande ansvarsfördelningsmål. Dessa flexibiliteter har visat sig undergräva förordningens övergripande mål genom att bromsa alla medlemsstaters insatser för att fasa ut fossila bränslen i de sektorer som omfattas av ansvarsfördelningsförordningen, särskilt jordbruket. En utvidgning av dessa flexibiliteter skulle ytterligare undergräva EU:s klimatåtgärder. I synnerhet strider förslaget om att använda ökade nettoupptag från LULUCF-sektorn för att kompensera för bristen på utsläppsminskningar i de sektorer som omfattas av ansvarsfördelningsförordningen mot principen om att säkerställa att alla sektorer bidrar till det klimatmål som fastställs i EU:s klimatlag. Upptaget i naturliga kolsänkor måste öka samtidigt som de fossila utsläppen minskar drastiskt.

För att skapa förutsägbarhet och visshet hos alla ekonomiska aktörer, inklusive företag, arbetstagare, investerare och konsumenter, och för att säkerställa en snabb och oåterkallelig minskning av växthusgasutsläppen över tid i syfte att uppnå nettonollutsläpp av växthusgaser senast 2050 och negativa utsläpp därefter, måste kommissionen fastställa mål för tiden efter 2030. Senast i slutet av 2025, och med beaktande av den växthusgasbudget som fastställs i EU:s klimatlag och råden från det europeiska vetenskapliga rådgivande organet för klimatförändringar, bör kommissionen lägga fram ett förslag om EU:s och medlemsstaternas mål avseende ansvarsfördelningsförordningen samt sektoriella minimibidrag på EU-nivå för perioden efter 2030. Dessa mål bör vara femåriga för att vara i linje med de gemensamma tidsramar som man enades om under COP26, för att fullt ut uppfylla EU:s klimatåtaganden samt uppnå det klimatneutralitetsmål som finns i EU:s klimatlag.

² Europeiska miljöbyrån, *National action across all sectors needed to reach greenhouse gas Effort Sharing targets*, briefingdokument, 10 mars 2020 – <https://www.eea.europa.eu/themes/climate/trends-and-projections-in-europe/national-action-across-all-sectors>.

ÄNDRINGSFÖRSLAG

Utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling uppmanar utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet att som ansvarigt utskott beakta följande ändringsförslag:

Ändringsförslag 1

Förslag till förordning Skäl 3

Kommissionens förslag

(3) Den europeiska gröna given³¹ kombinerar en omfattande uppsättning ömsesidigt förstärkande åtgärder och initiativ som syftar till att uppnå klimatneutralitet i unionen senast 2050 och fastställer en ny tillväxtstrategi som syftar till att omvandla unionen till ett rättvist och välmående samhälle, med en modern, resurseffektiv och konkurrenskraftig **ekonomi**, där **ekonomisk tillväxt** frikopplas från resursanvändning. Den ska också skydda, bevara och förbättra EU:s naturkapital och skydda allmänhetens hälsa och välbefinnande från miljörelaterade risker och effekter. Samtidigt **påverkar** denna omställning kvinnor och män på olika sätt och har en särskild inverkan på vissa missgynnade grupper, såsom äldre, personer med funktionsnedsättning och människor med minoritetsbakgrund vad gäller etniskt ursprung. Det måste därför säkerställas att omställningen är rättvis och inkluderande och att ingen lämnas på efterkälken.

Ändringsförslag

(3) Den europeiska gröna given³¹ kombinerar en omfattande uppsättning ömsesidigt förstärkande, **effektiva och rättvisa** åtgärder och initiativ som syftar till att uppnå klimatneutralitet i unionen senast 2050, **vilket är en stor utmaning**, och fastställer en ny tillväxtstrategi som syftar till att **gradvis och på ett ansvarsfullt sätt** omvandla unionen till ett rättvist och välmående samhälle, **baserat på forskning och innovation och gröna arbetstillfällen**, med en **ekonomi som är avsedd att vara** modern, resurseffektiv och konkurrenskraftig, där **ekonomin och människors välbefinnande** frikopplas från resursanvändning. Den ska också skydda, bevara och förbättra EU:s naturkapital och skydda allmänhetens hälsa och välbefinnande från miljörelaterade risker och effekter. Samtidigt **fastställs i den europeiska gröna given behovet av att säkerställa en effektiv och rättvis omställning, ge investerare förutsägbarhet och säkerställa att omställningsprocessen är oåterkallelig**. Denna omställning **har olika konsekvenser för olika medlemsstater och regioner, som framför allt beror på konkreta geografiska särdrag och naturförhållanden**. Den **påverkar** kvinnor och män på olika sätt och har en särskild inverkan på vissa missgynnade grupper, såsom äldre, personer med funktionsnedsättning, **människor som riskerar energifattigdom** och människor

med minoritetsbakgrund vad gäller etniskt ursprung. Det måste därför säkerställas att omställningen är rättvis och inkluderande, *baserad på realistiska mål och på en rättvis och jämn fördelning av insatserna mellan medlemsstaterna*, och att ingen lämnas på efterkälken. *När det gäller jordbrukssektorn bör vikten av extern konvergens i den gemensamma jordbrukspolitiken erkännas eftersom medlemsstaterna gynnas av varierande nivåer av GJP-stöd enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2115^{31a}, och detta påverkar den ekonomiska ställningen hos deras jordbrukare och förmågan att delta i de insatser som krävs för att de ska kunna bidra enligt denna förordning.*

³¹ Meddelande från kommissionen: Den europeiska gröna given, COM (2019) 640 final av den 11 december 2019.

³¹ Meddelande från kommissionen: Den europeiska gröna given, COM (2019) 640 final av den 11 december 2019.

^{31a} Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2115 av den 2 december 2021 om fastställande av regler om stöd för de strategiska planer som medlemsstaterna ska upprätta inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken (strategiska GJP-planer) och som finansieras av Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) samt om upphävande av förordningarna (EU) nr 1305/2013 och (EU) nr 1307/2013 (EUT L 435, 6.12.2021, s. 1).

Ändringsförslag 2

Förslag till förordning Skäl 4

Kommissionens förslag

(4) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2021/1119³² (den europeiska klimatlagen) har unionen i sin

Ändringsförslag

(4) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2021/1119³² (den europeiska klimatlagen) har unionen i sin

lagstiftning fastställt målet om klimatneutralitet för hela ekonomin senast 2050. I den förordningen fastställs också ett bindande nationellt unionsåtagande att senast 2030 ha åstadkommit en minskning av nettoutsläppen av växthusgaser (utsläpp efter avdrag för upptag) med minst 55 % jämfört med 1990 års nivåer.

lagstiftning fastställt målet om klimatneutralitet för hela ekonomin senast 2050. I den förordningen fastställs också ett bindande nationellt unionsåtagande att senast 2030 ha åstadkommit en minskning av nettoutsläppen av växthusgaser (utsläpp efter avdrag för upptag) med minst 55 % jämfört med 1990 års nivåer. ***I den förordningen åläggs kommissionen också att vid behov lägga fram ett lagstiftningsförslag för att införa ytterligare delmål och säkerställa en snabb och oåterkallelig minskning av växthusgasutsläppen över tid, så att unionens klimatneutralitetsmål uppnås senast 2050. Denna förordning säkerställer att de sektorer som inte omfattas av utsläppshandelssystemet gör sin del för att uppnå klimatlagstiftningens mål, med beaktande av medlemsstaternas olika utgångspunkter, omställningens sociala aspekt, bedömningar av fördelningseffekterna och deras inverkan på den sektorsspecifika konkurrenskraften. Denna förordning banar också väg för fastställandet av unionens mål för minskade växthusgasutsläpp efter 2030 i de sektorer som omfattas av artikel 2 i denna förordning och av medlemsstaternas minimibidrag till uppnåendet av dessa unionsmål för perioden efter 2030.***

³² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (europeisk klimatlag) (EUT L 243, 9.7.2021, s.1).

³² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (europeisk klimatlag) (EUT L 243, 9.7.2021, s.1).

Ändringsförslag 3

Förslag till förordning Skäl 5

Kommissionens förslag

(5) För att fullgöra dessa åtaganden och unionens bidrag enligt Parisavtalet³³, som antagits inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC), bör unionens regelverk för att uppnå målet för minskning av växthusgasutsläppen anpassas.

³³ Parisavtalet (EUT L 282, 19.10.2016, s. 4).

Ändringsförslag 4

Förslag till förordning Skäl 7

Kommissionens förslag

(7) ***Handeln med utsläppsrätter kommer också att omfatta utsläpp av växthusgaser från väg- och sjötransporter samt byggnader, samtidigt som tillämpningsområdet för förordning (EU) 2018/842 bibehålls.*** Förordning (EU) 2018/842 kommer därför att fortsätta att tillämpas på utsläpp av växthusgaser från inhemsk sjöfart, men inte på utsläpp från

Ändringsförslag

(5) För att fullgöra dessa åtaganden och unionens bidrag enligt Parisavtalet³³, som antagits inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC), bör unionens regelverk för att uppnå målet för minskning av växthusgasutsläppen anpassas, ***både fram till 2030 och därefter. Det bör särskilt säkerställa en balans mellan, å ena sidan, nödvändigheten av att uppnå de ambitiösa klimatmålen och, å andra sidan, säkerställandet av en optimal fördelning av insatserna mellan sektorer i medlemsstaterna för att anpassa sig till målen, i syfte att säkerställa konvergens mellan regionerna. I enlighet med artikel 2.1 b i Parisavtalet ska klimatneutralitet uppnås senast 2050 på ett sätt som säkerställer tillräcklig långsiktig livsmedelsproduktion, garanterar en rättvis omställning, inte hotar livsmedelstryggheten och tar hänsyn till de insatser som jordbrukssektorn redan gör.***

³³ Parisavtalet (EUT L 282, 19.10.2016, s. 4).

Ändringsförslag

(7) ***Tillämpningsområdet för förordning (EU) 2018/842 bibehålls och handeln med utsläppsrätter bör åtföljas av nationella utsläppsminskningssåtgärder för att mildra de negativa effekterna av koldioxidprissättning för utsatta konsumenter.*** Förordning (EU) 2018/842 kommer därför att fortsätta att tillämpas på utsläpp av växthusgaser från inhemsk

internationell sjöfart. En medlemsstats växthusgasutsläpp inom tillämpningsområdet för förordning (EU) 2018/842 som ska beaktas vid efterlevnadskontroller kommer även i fortsättningen att fastställas efter slutförd inventering i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999³⁴.

sjöfart, men inte på utsläpp från internationell sjöfart. En medlemsstats växthusgasutsläpp inom tillämpningsområdet för förordning (EU) 2018/842 som ska beaktas vid efterlevnadskontroller kommer även i fortsättningen att fastställas efter slutförd inventering i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999³⁴, **varvid det är absolut nödvändigt att de senaste tillgängliga uppgifterna på nationell nivå, unionsnivå och internationell nivå beaktas vid efterlevnadskontrollen, för att ge en realistisk bild av den faktiska situationen.**

³⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 av den 11 december 2018 om styrningen av energiunionen och av klimatåtgärder samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 663/2009 och (EG) nr 715/2009, Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG, 98/70/EG, 2009/31/EG, 2009/73/EG, 2010/31/EU, 2012/27/EU och 2013/30/EU samt rådets direktiv 2009/119/EG och (EU) 2015/652 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 328, 21.12.2018, s. 1).

³⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 av den 11 december 2018 om styrningen av energiunionen och av klimatåtgärder samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 663/2009 och (EG) nr 715/2009, Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG, 98/70/EG, 2009/31/EG, 2009/73/EG, 2010/31/EU, 2012/27/EU och 2013/30/EU samt rådets direktiv 2009/119/EG och (EU) 2015/652 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 328, 21.12.2018, s. 1).

Ändringsförslag 5

Förslag till förordning Skäl 9a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändringsförslag

(9a) Vid genomförandet av denna förordning ska hänsyn tas till artikel 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF), som erkänner den särskilda sårbarheten i de yttersta randområdena på grund av deras avstånd till regionerna på fastlandet, deras ökaraktär, den ringa storleken, besvärliga

terräng- och klimatförhållanden samt ett ekonomiskt beroende av ett fåtal produkter, en kombination som i hög grad begränsar deras utveckling och skapar avsevärda extra kostnader inom många områden, i synnerhet vid transport. Insatser som görs och mål som fastställs på unionsnivå för minskningen av växthusgaser måste anpassas till denna svåra situation, där man balanserar miljömål mot höga sociala kostnader för dessa regioner.

Ändringsförslag 6

Förslag till förordning Skäl 11

Kommissionens förslag

(11) För detta ändamål måste målet för minskning av växthusgasutsläppen för 2030 ses över för varje medlemsstat. Vid översynen av målet för minskning av växthusgasutsläppen bör man **använda samma metod** som användes när förordning (EU) 2018/842 först antogs, där de nationella bidragen fastställdes med hänsyn till skiftande kapacitet och olika förutsättningar vad gäller kostnadseffektivitet i medlemsstaterna, för att säkerställa en rättvis och balanserad fördelning av insatserna. Varje medlemsstats minskning av de maximala växthusgasutsläppen fram till 2030 bör således fastställas i förhållande till dess granskade utsläppssiffror för 2005 avseende växthusgaser som omfattas av denna förordning, med undantag för verifierade växthusgasutsläpp från anläggningar som var i drift 2005, men som omfattades av unionens utsläppshandelssystem först efter 2005.

Ändringsförslag

(11) För detta ändamål måste målet för minskning av växthusgasutsläppen för 2030 ses över, **med vederbörligt beaktande av de sociala konsekvenser som kan uppstå ur dynamiken vid utsläppsminskningar av växthusgas**, för att varje medlemsstat **ska kunna ta sin del av ansvaret för hanteringen av denna transnationella utmaning**. Vid översynen av målet för minskning av växthusgasutsläppen bör man **respektera principen om att "ingen ska lämnas utanför" och undvika att flytta över ansvaret på de medlemsstater som står inför de största omställningsutmaningarna. Samma metodmässiga element bör användas** som när förordning (EU) 2018/842 först antogs, där de nationella bidragen fastställdes med hänsyn till skiftande kapacitet och olika förutsättningar vad gäller kostnadseffektivitet i medlemsstaterna, för att säkerställa en rättvis och balanserad fördelning av insatserna. Varje medlemsstats minskning av de maximala växthusgasutsläppen fram till 2030 bör således fastställas i förhållande till dess granskade utsläppssiffror för 2005

avseende växthusgaser som omfattas av denna förordning, med undantag för verifierade växthusgasutsläpp från anläggningar som var i drift 2005, men som omfattades av unionens utsläppshandelssystem först efter 2005.
Med tanke på att medlemsstaterna måste uppnå dessa mål med nationella åtgärder bör de ges viss flexibilitet i valet av medel för att uppnå målen.

Ändringsförslag 7

Förslag till förordning Skäl 12

Kommissionens förslag

(12) Följaktligen kommer det att bli nödvändigt att från och med det år då denna förordning antas fastställa nya bindande nationella gränser, uttryckta i årliga utsläppstilldelningar, som successivt leder till att varje medlemsstats mål för 2030 kan uppnås, samtidigt som de årliga gränser som fastställts för de år som föregår den, i enlighet med kommissionens genomförandebeslut (EU) 2020/2126³⁶, bibehålls.

³⁶ Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2020/2126 av den 16 december 2020 om fastställande av medlemsstaternas årliga utsläppstilldelningar för perioden 2021–2030 i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/842 (EUT L 426, 17.12.2018, s. 58)

Ändringsförslag

(12) Följaktligen kommer det att bli nödvändigt att från och med det år då denna förordning antas ***och i enlighet med relevant miljökonsekvensbeskrivning*** fastställa nya bindande nationella gränser, uttryckta i årliga utsläppstilldelningar, som successivt leder till att varje medlemsstats mål för 2030 kan uppnås, samtidigt som de årliga gränser som fastställts för de år som föregår den, i enlighet med kommissionens genomförandebeslut (EU) 2020/2126³⁶ bibehålls ***och väger in det specifika kostnads–nyttoförhållandet för varje region.***

³⁶ Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2020/2126 av den 16 december 2020 om fastställande av medlemsstaternas årliga utsläppstilldelningar för perioden 2021–2030 i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/842 (EUT L 426, 17.12.2018, s. 58).

Ändringsförslag 8

Förslag till förordning Skäl 13

Kommissionens förslag

(13) Covid-19-pandemin har påverkat unionens ekonomi och dess utsläppsnivåer i en utsträckning som ännu inte går att mäta fullt ut. Å andra sidan använder unionen sitt största stimulanspaket någonsin, vilket också kan påverka utsläppsnivåerna. På grund av dessa osäkerhetsfaktorer är det lämpligt att 2025 se över utsläppsdata och vid behov justera de årliga utsläppstilldelningarna.

Ändringsförslag

(13) Covid-19-pandemin har påverkat unionens ekonomi och dess utsläppsnivåer i en utsträckning som ännu inte går att mäta fullt ut. Å andra sidan använder unionen sitt största stimulanspaket någonsin, vilket också kan påverka utsläppsnivåerna. ***Målen i denna förordning bör inte leda till en förflyttning av livsmedelsproduktionen till länder utanför unionen, och de berörda sektorerna bör förbli internationellt konkurrenskraftiga.*** På grund av dessa osäkerhetsfaktorer är det lämpligt att 2025 se över utsläppsdata och vid behov justera de årliga utsläppstilldelningarna.

Ändringsförslag 9

Förslag till förordning Skäl 15

Kommissionens förslag

(15) Enligt förordning (EU) 2018/842 kan annullering av en begränsad mängd utsläppsrätter i Europeiska unionens system för handel med utsläppsrätter beaktas för vissa medlemsstaters efterlevnad av förordning (EU) 2018/842. Med hänsyn till den maltesiska ekonomins särskilda struktur är Maltas nationella minskningsmål, baserat på bruttonationalprodukten per capita, betydligt högre än dess kostnadseffektiva minskningspotential, varför det är lämpligt att öka Maltas tillgång till denna flexibilitet, utan att äventyra unionens mål för utsläppsminskningar fram till 2030.

Ändringsförslag

(15) Enligt förordning (EU) 2018/842 kan annullering av en begränsad mängd utsläppsrätter i Europeiska unionens system för handel med utsläppsrätter beaktas för vissa medlemsstaters efterlevnad av förordning (EU) 2018/842. Med hänsyn till den maltesiska ekonomins särskilda struktur är Maltas nationella minskningsmål, baserat på bruttonationalprodukten per capita, betydligt högre än dess kostnadseffektiva minskningspotential, varför det är lämpligt att öka Maltas tillgång till denna flexibilitet, utan att äventyra unionens mål för utsläppsminskningar fram till 2030. ***De medlemsstater som har rätt till denna flexibilitet men som inte utnyttjade den i 2019 års sammanhang bör ges möjlighet att se över detta beslut för att ta hänsyn till de nya nationella minskningsmålen. De berörda medlemsstaterna bör också tillåtas att se över sina anmälda***

Ändringsförslag 10

Förslag till förordning

Skäl 16

Kommissionens förslag

(16) Utöver denna flexibilitet får en begränsad mängd nettoupptag och nettoutsläpp från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk (LULUCF) beaktas för medlemsstaternas efterlevnad enligt förordning (EU) 2018/842 (LULUCF-flexibiliteten). För att säkerställa att tillräckliga begränsningsinsatser görs fram till 2030 är det lämpligt att begränsa användningen av LULUCF-flexibiliteten genom att dela upp användningen av sådan flexibilitet i två separata tidsperioder, var och en med ett tak som motsvarar hälften av det maximala totala nettoupptag som anges i bilaga III till förordning (EU) 2018/842. Titeln på bilaga III bör också anpassas till den ändring av förordning (EU) 2018/841 som gjordes genom kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/268 av den 28 oktober 2020³⁷. Följaktligen finns det inte längre något behov av att förordning (EU) 2018/842 innehåller en rättslig grund som gör det möjligt för kommissionen att anta delegerade akter för att ändra titeln på dess bilaga III. Artikel 7.2 i förordning (EU) 2018/842 bör därför strykas.

³⁷ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/268 av den 28 oktober 2020 om ändring av bilaga IV till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/841 vad gäller de referensnivåer för skog som medlemsstaterna ska tillämpa

Ändringsförslag

(16) Utöver denna flexibilitet, **med tanke på det nära förhållandet mellan jordbruks- och skogsbrukssektorerna, vid upprättandet av en ny politisk och rättslig ram för uppnåendet av EU:s klimatmål**, får en begränsad mängd nettoupptag och nettoutsläpp från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk (LULUCF) beaktas för medlemsstaternas efterlevnad enligt förordning (EU) 2018/842 (LULUCF-flexibiliteten). För att säkerställa att tillräckliga begränsningsinsatser görs fram till 2030 är det lämpligt att begränsa användningen av LULUCF-flexibiliteten genom att dela upp användningen av sådan flexibilitet i två separata tidsperioder, var och en med ett tak som motsvarar hälften av det maximala totala nettoupptag som anges i bilaga III till förordning (EU) 2018/842. Titeln på bilaga III bör också anpassas till den ändring av förordning (EU) 2018/841 som gjordes genom kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/268 av den 28 oktober 2020³⁷. Följaktligen finns det inte längre något behov av att förordning (EU) 2018/842 innehåller en rättslig grund som gör det möjligt för kommissionen att anta delegerade akter för att ändra titeln på dess bilaga III. Artikel 7.2 i förordning (EU) 2018/842 bör därför strykas.

³⁷ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/268 av den 28 oktober 2020 om ändring av bilaga IV till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/841 vad gäller de referensnivåer för skog som medlemsstaterna ska tillämpa

under perioden 2021–2025 (EUT L 60, 22.2.2021, s. 21).

under perioden 2021–2025 (EUT L 60, 22.2.2021, s. 21).

Ändringsförslag 11

Förslag till förordning Skäl 17a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändringsförslag

(17a) Medlemsstaterna och de behöriga myndigheterna bör anslå särskilda budgetar för att uppmuntra jordbrukare att göra utsläppsminskningar, och tillhandahålla investeringar i infrastruktur för teknik för minskade koldioxidutsläpp, även för små och medelstora jordbruk. Unionen och de nationella myndigheterna bör ha ett nära samarbete med alla berörda parter för att utveckla en gynnsam miljö och viktiga ekonomiska stödmekanismer för övergången till koldioxidneutralitet så att sektorn fullt ut kan bidra till målet att uppnå nettonollutsläpp av växthusgaser.

Ändringsförslag 12

Förslag till förordning Skäl 17b (nytt)

Kommissionens förslag

Ändringsförslag

(17b) Verktyg såsom de antagna riktlinjerna för statligt stöd på områdena klimat, energi och miljö bidrar till att säkerställa att jordbrukssektorn spelar en betydelsefull roll i uppnåendet av unionens klimatmål, samtidigt som livsmedelsproduktionen bibehålls till överkomliga priser. Kommissionen bör se till att nya delsektorer läggs till i riktlinjerna vid behov, såsom de som omfattas av utsläppshandelssystemet eller är med i koldioxidläckageförteckningen.

Ändringsförslag 13

Förslag till förordning Skäl 18

Kommissionens förslag

(18) Mer ambitiösa mål enligt förordning (EU) 2018/841 gör det svårare för medlemsstaternas att generera nettoupptag som kan användas för efterlevnad av?? förordning (EU) 2018/842. Dessutom kommer uppdelningen av användningen av LULUCF-flexibiliteten i två separata tidsperioder att ytterligare begränsa möjligheten att använda nettoupptag för att uppfylla kraven i förordning (EU) 2018/842. Till följd av detta kan vissa medlemsstater ha svårt att uppnå sina mål enligt förordning (EU) 2018/842, medan vissa medlemsstater, samma eller andra, kan generera nettoupptag som inte kan användas för efterlevnaden av förordning (EU) 2018/842. Så länge unionens mål enligt artikel 3 i förordning (EU) 2021/1119 är uppfyllda, särskilt vad gäller den högsta gränsen för bidraget från nettoupptag, är det lämpligt att inrätta en ny frivillig mekanism, i form av en tilläggsreserv, som kommer att hjälpa de medlemsstater som anslutit sig till mekanismen att uppfylla sina skyldigheter.

Ändringsförslag 14

Förslag till förordning Skäl 18a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändringsförslag

(18) Mer ambitiösa mål enligt förordning (EU) 2018/841 gör det svårare för medlemsstaternas att generera nettoupptag som kan användas för efterlevnad av förordning (EU) 2018/842. Dessutom kommer uppdelningen av användningen av LULUCF-flexibiliteten i två separata tidsperioder att ytterligare begränsa möjligheten att använda nettoupptag för att uppfylla kraven i förordning (EU) 2018/842. Till följd av detta kan vissa medlemsstater ha svårt att uppnå sina mål enligt förordning (EU) 2018/842, medan vissa medlemsstater, samma eller andra, kan generera nettoupptag som inte kan användas för efterlevnaden av förordning (EU) 2018/842. Så länge unionens mål enligt artikel 3 i förordning (EU) 2021/1119 är uppfyllda, särskilt vad gäller den högsta gränsen för bidraget från nettoupptag, är det lämpligt att inrätta en ny frivillig mekanism, i form av en tilläggsreserv, som kommer att hjälpa de medlemsstater som anslutit sig till mekanismen att uppfylla sina skyldigheter ***på det mest kostnadseffektiva sättet.***

sektorsspecifika minimibidrag riskerar att störa uppnåendet av målen och är inte ändamålsenligt.

Ändringsförslag 15

**Förslag till förordning
Skäl 18b (nytt)**

Kommissionens förslag

Ändringsförslag

(18b) Vid uppnåendet av målen i denna förordning bör hänsyn tas till att medlemsstaterna har olika förutsättningar, både mellan och inom de olika sektorerna. Det bör därmed säkerställas att jordbruket, vid ett uppnående av minskningsmålen, även fortsättningsvis kan sörja för livsmedelstryggheten i Europa och världen.

Ändringsförslag 16

**Förslag till förordning
Skäl 18c (nytt)**

Kommissionens förslag

Ändringsförslag

(18c) Kommissionen uppmanas att bana väg för fastställandet av unionens mål för minskade växthusgasutsläpp efter 2030 inom vissa sektorer. Kommissionen uppmanas därutöver att undersöka hur jordbrukssektorn kan slås samman med sektorerna för markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk (LULUCF) efter 2030. En konsekvensanalys bör genomföras innan någon form av lagstiftningsåtgärd vidtas.

Ändringsförslag 17

**Förslag till förordning
Artikel 1 – stycke 1 – led 1**

Kommissionens förslag

(1) I artikel 1 ska "30 %" ersättas med "40 %".

Ändringsförslag

utgår

Ändringsförslag 18

Förslag till förordning
Artikel 1 – stycke 1 – led 1a (nytt)
Förordning (EU) 2018/842
Artikel 1

Nuvarande lydelse

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs skyldigheter för medlemsstaterna vad gäller deras minimibidrag för perioden 2021–2030 till uppfyllandet av unionens mål att minska sina växthusgasutsläpp med 30 % under 2005 års nivåer år 2030 inom de sektorer som omfattas av artikel 2 i denna förordning, och denna förordning bidrar till uppnåendet av målen i Parisavtalet. Denna förordning innehåller även regler för fastställandet av årliga utsläppstilldelningar och för utvärderingen av medlemsstaternas framsteg när det gäller att uppnå sina minimibidrag.

Ändringsförslag

(1a) Artikel 1 ska ersättas med följande:

Artikel 1

Syfte

1. Denna förordning bidrar till att uppnå målen i Parisavtalet samt unionens mål om att uppnå klimatneutralitet senast 2050, i enlighet med artikel 2 i förordning (EU) 2021/1119 (europeisk klimatlag).

När kommissionen fastställer de linjära minskningsmålen uppmanas den att ta hänsyn till behovet av att gradvis anpassa fördelningen av bördorna mellan medlemsstaterna. Målet för 2050 är att alla medlemsstater ska vara klimatneutrala. Det är därför viktigt att undvika att skapa stora klyftor mellan medlemsstaterna. Vid fastställandet av hur bördan ska fördelas ska

kostnadseffektivitet och rättvisa beaktas i allt högre grad vid sidan av BNP per capita, även efter 2030.

2. I denna förordning fastställs skyldigheter för medlemsstaterna vad gäller deras minimibidrag för perioden 2021–2030 till uppnåendet av unionens mål att minska sina växthusgasutsläpp med 40 % under 2005 års nivåer senast 2030 inom de sektorer som omfattas av artikel 2 i denna förordning.

(<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/HTML/?uri=CELEX:32018R0842&from=EN#d1e508-26-1>)

Ändringsförslag 19

Förslag till förordning

Artikel 1 – stycke 1 – led 2a (nytt)

Förordning (EU) 2018/842

Artikel 3a (ny)

Kommissionens förslag

Ändringsförslag

(2a) Följande artikel 3a ska införas:

”Artikel 3a

Klassificeringen av hållbarhetskriterier för biodrivmedel, flytande biobränslen samt biomassabränslen regleras i direktiv (EU) 2018/2001.”

Ändringsförslag 20

Förslag till förordning

Artikel 1 – stycke 1 – led 3

Förordning (EU) 2018/842

Artikel 4 – punkt 3 – stycke 1

Kommissionens förslag

Ändringsförslag

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter i vilka de årliga utsläppstilldelningar i ton koldioxidekvivalenter fastställs för åren 2021–2030 uttryckt i

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter i vilka de årliga utsläppstilldelningar i ton koldioxidekvivalenter fastställs för åren 2021–2030 uttryckt i

tonkoldioxidekvivalenter i enlighet med de linjära målbanor som anges i punkt 2.

tonkoldioxidekvivalenter i enlighet med de linjära målbanor som anges i punkt 2, **med beaktande av kostnadseffektivitet och proportionalitet.**

Ändringsförslag 21

Förslag till förordning

Artikel 1 – stycke 1 – led 3a (nytt)

Förordning (EU) 2018/842

Artikel 5 – punkt 4

Nuvarande lydelse

(4) För åren 2021–2025 får en medlemsstat överföra upp till 5 % av sina årliga utsläppstilldelningar för ett visst år till andra medlemsstater, och upp till 10 % för åren 2026–2030. **Den mottagande medlemsstaten får fram till 2030 använda denna kvantitet för att uppfylla kraven i artikel 9 för det aktuella året eller för efterföljande år.**

Ändringsförslag

(3a) Artikel 5.4 ska ändras på följande sätt:

”(4) För åren 2021–2025 får en medlemsstat överföra upp till 5 % av sina årliga utsläppstilldelningar för ett visst år till andra medlemsstater, och upp till 10 % för åren 2026–2030. **Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om eventuella åtgärder som vidtagits enligt denna punkt, inklusive överföringspris per ton koldioxidekvivalenter.**”

(<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/HTML/?uri=CELEX:32018R0842&from=EN#d1e642-26-1>)

Ändringsförslag 22

Förslag till förordning

Artikel 1 – stycke 1 – led 5 – led b – led ii

Förordning (EU) 2018/842

Artikel 7 – punkt 1 – led a

Kommissionens förslag

a) den sammanlagda kvantitet som beaktas för medlemsstaten för åren 2021–2025 inte överstiger **hälften** av den maximala mängd av totala nettoupptag som fastställs i bilaga III till den här förordningen för den medlemsstaten,

aa) den sammanlagda kvantitet som beaktas för medlemsstaten för åren 2026–

Ändringsförslag

a) den sammanlagda kvantitet som beaktas för medlemsstaten för åren 2021–2025 inte överstiger **75 %** av den maximala mängd av totala nettoupptag som fastställs i bilaga III till den här förordningen för den medlemsstaten,

aa) den sammanlagda kvantitet som beaktas för medlemsstaten för åren 2026–

2030 inte överstiger den maximala mängd av totala nettoupptag som fastställs i bilaga III till den här förordningen för den medlemsstaten,

2030 inte överstiger **75 % av** den maximala mängd av totala nettoupptag som fastställs i bilaga III till den här förordningen för den medlemsstaten,

aa a) den totala sammanlagda kvantitet som beaktas för medlemsstaten för åren 2021–2030 inte överstiger den maximala mängd av totala nettoupptag som fastställs i bilaga III till den här förordningen för den medlemsstaten.

Ändringsförslag 23

Förslag till förordning
Artikel 1 – stycke 1 – led 5a (nytt)
Förordning (EU) 2018/842
Artikel 8 – punkt 3

Nuvarande lydelse

3. Kommissionen **får** utfärda ett yttrande om hållbarheten i den plan för korrigerande åtgärder som lämnats in i enlighet med punkt 1 och ska i så fall göra detta inom fyra månader efter mottagandet av dessa planer. Den berörda medlemsstaten ska ta största möjliga hänsyn till kommissionens yttrande och **får** se över planen för korrigerande åtgärder i enlighet med detta.

Ändringsförslag

(5a) Artikel 8.3 ska ersättas med följande:

”3. Kommissionen **ska** utfärda ett yttrande om hållbarheten i den plan för korrigerande åtgärder som lämnats in i enlighet med punkt 1 och ska i så fall göra detta inom fyra månader efter mottagandet av dessa planer. Den berörda medlemsstaten ska ta största möjliga hänsyn till kommissionens yttrande och **ska** se över planen för korrigerande åtgärder i enlighet med detta. ***Om den berörda medlemsstaten inte följer en rekommendation eller en väsentlig del av denna ska medlemsstaten uppge och offentliggöra sina skäl.***”

(<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/HTML/?uri=CELEX:32018R0842&from=EN#d1e508-26-1>)

Ändringsförslag 24

Förslag till förordning
Artikel 1 – stycke 1 – led 6
Förordning (EU) 2018/842
Artikel 9 – punkt 2

Kommissionens förslag

”2. Om en medlemsstats växthusgasutsläpp under perioden 2021–2025 som avses i artikel 4 i förordning (EU) 2018/841 överstiger dess upptag, fastställt i enlighet med artikel 12 i den förordningen, ska den centrala förvaltaren från medlemsstatens årliga utsläppstilldelning dra av en mängd som motsvarar utsläppsöverskottet i ton koldioxidekvivalenter för de aktuella åren.”

Ändringsförslag

”2. Om en medlemsstats växthusgasutsläpp under perioden 2021–2025 som avses i artikel 4 i förordning (EU) 2018/841 överstiger dess upptag, fastställt i enlighet med artikel 12 i den förordningen, ska den centrala förvaltaren från medlemsstatens årliga utsläppstilldelning dra av en mängd som motsvarar utsläppsöverskottet i ton koldioxidekvivalenter för de aktuella åren.
Om en medlemsstat överskrider sina utsläppstilldelningar under två eller flera på varandra följande år ska den ange skälen till detta i en rapport till kommissionen och förklara hur den önskar revidera sin nationella långsiktiga strategi.”

ÄRENDETS GÅNG I DET RÅDGIVANDE UTSKOTTET

Titel	Ändring av förordning (EU) 2018/842 om medlemsstaternas bindande årliga minskningar av växthusgasutsläpp under perioden 2021–2030 som bidrar till klimatåtgärder för att fullgöra åtagandena enligt Parisavtalet
Referensnummer	COM(2021)0555 – C9-0321/2021 – 2021/0200(COD)
Ansvarigt utskott Tillkännagivande i kammaren	ENVI 13.9.2021
Yttrande från Tillkännagivande i kammaren	AGRI 13.9.2021
Föredragande av yttrande Utnämning	Norbert Lins 23.3.2022
Tidigare föredragande av yttrande	Pär Holmgren
Behandling i utskott	25.1.2022
Antagande	22.3.2022
Slutomröstning: resultat	+: 30 –: 14 0: 3
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Mazaly Aguilar, Clara Aguilera, Atidzhe Alieva-Veli, Álvaro Amaro, Carmen Avram, Adrian-Dragoş Benea, Mara Bizzotto, Daniel Buda, Isabel Carvalhais, Asger Christensen, Angelo Ciocca, Ivan David, Paolo De Castro, Jérémy Decerle, Salvatore De Meo, Herbert Dorfmann, Luke Ming Flanagan, Dino Giarrusso, Francisco Guerreiro, Martin Häusling, Martin Hlaváček, Krzysztof Jurgiel, Jarosław Kalinowski, Elsi Katainen, Camilla Laureti, Gilles Lebreton, Julie Lechanteux, Norbert Lins, Colm Markey, Ulrike Müller, Maria Noichl, Juozas Olekas, Eugenia Rodríguez Palop, Bronis Ropè, Bert-Jan Ruissen, Anne Sander, Petri Sarvamaa, Simone Schmiedtbauer, Annie Schreijer-Pierik, Marc Tarabella, Veronika Vrecionová, Sarah Wiener, Juan Ignacio Zoido Álvarez
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Pär Holmgren, Cristina Maestre Martín De Almagro, Alin Mituța, Christine Schneider

SLUTOMRÖSTNING MED NAMNUPPROP I DET RÅDGIVANDE UTSKOTTET

30	+
ID	Ivan David
PPE	Álvaro Amaro, Daniel Buda, Salvatore De Meo, Herbert Dorfmann, Jarosław Kalinowski, Norbert Lins, Colm Markey, Anne Sander, Petri Sarvamaa, Simone Schmiedtbauer, Christine Schneider, Annie Schreijer-Pierik, Juan Ignacio Zoido Álvarez
Renew	Atidzhe Alieva-Veli, Asger Christensen, Jérémy Decerle, Martin Hlaváček, Elsi Katainen, Alin Mituța, Ulrike Müller
S&D	Clara Aguilera, Carmen Avram, Adrian-Dragoș Benea, Isabel Carvalhais, Paolo De Castro, Camilla Laureti, Cristina Maestre Martín De Almagro, Juozas Olekas, Marc Tarabella

14	-
ECR	Mazaly Aguilar, Krzysztof Jurgiel, Bert-Jan Ruissen, Veronika Vrecionová
ID	Gilles Lebreton, Julie Lechanteux
S&D	Maria Noichl
The Left	Luke Ming Flanagan, Eugenia Rodríguez Palop
Verts/ALE	Francisco Guerreiro, Martin Häusling, Pär Holmgren, Bronis Ropé, Sarah Wiener

3	0
ID	Mara Bizzotto, Angelo Ciocca
NI	Dino Giarrusso

Teckenförklaring:

+ : Ja-röster

- : Nej-röster

0 : Nedlagda röster